

Les entitats, organitzacions departamentals i grups sota-signants, conscients dels greus perills que amenacen als darrers reductes d'aiguamolls al Baix Empordà donen el seu total recolzament i s'adhereixen a la campanya per la seva salvaguarda, tot demanant al nostre Parlament i al Govern de la Generalitat que prengui les mesures escaients per tal d'assolir-ne la seva protecció específica i integral.

Aquests aiguamolls venen representats per les Bases del Ter Vell, els salicornians de la Platja i de la Gola del Ter, així com pels Aiguamolls de Pals.

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, DEP. DE BIOLOGIA DEL COL. UNIV. DE GIRONA, DEP. DE GEOGRAFIA DE LA U.B., DEP. D'ESTATIGRAFIA I GEOLOGIA HISTÒRICA (FAC. DE GEOLOGIA DE LA U.B.), DEP. DE BOTÀNICA (FAC. DE BIOLOGIA DE LA U.B.), DEPANA, ADENA-WWF, GREENPEACE-ESPANYA, ASSOCIACIÓ DE NATURALISTES DE GIRONA, IAEDEN, CENTRE D'ESTUDIS DEL BAIX EMPORDÀ PERE VÈ, CENTRE PER A LA INVESTIGACIÓ I SALVAGUARDA DELS ESPAIS NATURALS, SOCIETAT CATALANA D'ICTIOLOGIA I HERPETOLOGIA, CLUB ESPORTIU SUBAQUÀTIC, CENTRE D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES COSTA BRAVA, GRUP EMPORDANÈS D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES, ASSOCIACIÓ DE FOTÒGRAFS NATURALISTES, CASAL DEL MONTGRÍ, CLUB D'AMICS DE LA UNESCO DE GIRONA, CC.OO. DE TORROELLA DE MONTGRÍ, CRIDA A LA SOLIDARITAT, ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE PALS, PSC, PSUC, ERC, ENTESA DE L'ESQUERRA, ALTERNATIVA VERDA, MDT.

Podeu fer arribar les vostres adhesions a: **Grup de Defensa dels Aiguamolls del Baix Empordà**

c. Sant Agustí, 2, 1a - Telèfon (972) 75.72.16
TORROELLA DE MONTGRÍ (Baix Empordà)

salvem-los!

Els aiguamolls de Pals (Baix Empordà) quedaren despenjats per primera vegada de la protecció legal el 13 d'octubre de 1983. Aquell dia el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de Declaració de Paratges Naturals d'Interès Nacional i de Reserves Integrals Zoològiques i Botàniques dels Aiguamolls de l'Empordà. Malgrat que en el nom de la formulació legal es mantenia l'àmbit geogràfic de la proposta inicial, el cert és que la protecció es constrenyia als municipis de l'Alt Empordà. L'Ajuntament de Pals, que en aquells moments presidia l'ara regidor Jaume Parals, va liderar una forta campanya fins aconseguir que els aiguamolls de Pals no s'incloguessin en l'àrea delimitada com a espai natural. Aquella campanya, capitanejada per l'actual alcalde Pere Servià, fou adreçada a l'opinió pública pel periodista Jaume Pol Girbal, que uns mesos després seria nomenat conseller delegat del "Correo Catalán". L'argumentació municipal bàsica fou la negació dels aiguamolls, i per oposar-se al projecte de protecció cercaren el suport dels pagesos, entre els quals recolliren més de cinc-cents signatures. Els pagesos, en la seva al·legació reclamaven el dret a treballar les terres, dret que creien que els trepitjava la llei de protecció. Encara que el Grup de Defensa dels Aiguamolls va repetir una i altra vegada que l'interès municipal era la urbanització de la zona i la construcció d'un port esportiu, l'al·legació dels propietaris fou acceptada. Treure Pals de l'espai a protegir fou la condició del grup parlamentari de CiU perquè tirés endavant el conjunt de la Llei.

El Pla de Pere Servià

A les eleccions municipals de 1983 Pere Servià Costa assoleix l'alcaldia de Pals com a cap de llista de l'única candidatura que es presenta. Amb ell, puguen a l'Ajuntament l'ex-alcalde Parals i José Viscasillas, sogre del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya. La tramitació del Pla General d'Urbanisme donarà un tomb de 180 graus a l'afer dels aiguamolls. Quan es fa el tràmit previst a l'article 125 de la Llei del Sòl ja no es preveu cap mesura de protecció per a la zona dels aiguamolls, però encara

se l'assenyala com a zona no urbanitzable, tot i que el principal propietari dels aiguamolls, Baltasar Parera Coll, ja tenia elaborat un projecte d'urbanització de la zona. El Grup de Defensa, que es mostra recelós de l'actuació municipal, fa bandera del treball del biòleg Ramon Fortià sobre els aiguamolls de Pals que ha obtingut un accésit als Premis Príncep d'Astúries. L'Ajuntament no reconeixerà mai aquest treball, no contestarà al biòleg, que els adreça un exemplar i, posteriorment, l'alcalde Pere Servià el qualificarà de "novel·la de ciència ficció". El giravolt de 180 graus temut pels defensors dels aiguamolls es dona el 21 de maig de 1985, quan el consistori aprova inicialment el Pla General. Els aiguamolls, segons el projecte municipal, seran ocupats per una marina residencial. Servià Costa hi vol una Empúriabrava d'alt standing: port esportiu i una urbanització per a sis mil persones.

Ell hi veu basses

Vint dies després (13 de juny de 1985) el parlament de Catalunya aprova la Llei d'Espais Naturals que als seus articles 4c i 11.1 assenyala l'obligació de conservar i regenerar les zones humides. Ni la llei d'Espais Naturals ni aturarà la voluntat municipal. El 20 de febrer de 1986, malgrat totes les al·legacions, l'Ajuntament aprova definitivament el Pla General que preveu el port i la urbanització als aiguamolls. Servià no vol ni sentir parlar d'aiguamolls. "No en tenim a Pals. El que tenim són basses", afirma una i altra vegada. El mateix dia que els ecologistes es manifesten, el poble s'omple de pancartes. "Que no ens manipulin els de fora", assenyala la consigna de Servià, i sota d'ella es fotografia. Abans que es faci l'aprovació definitiva, múltiples veus, també desoïdes, s'han alçat per defensar els aiguamolls de Pals. L'onze de novembre del 85 el conseller d'agricultura, Josep Miró i Ardèvol, signa una carta adreçada a Ramon Fortià en la qual afirma que és "contrari a la urbanització de l'entorn a les 80 Ha dels aiguamolls perquè estaria en contradicció amb les normatives del departament". Agustí d'Arana, director general de Política Territorial també s'adreça en el mateix sentit a Rosa Llinàs, presidenta de l'IAEDEN. Els serveis del Patrimoni Artístic

i els serveis del Patrimoni Natural de la Generalitat de Catalunya emeten informes que recomanen la protecció. Però són informes emesos sobre uns aiguamolls que Servià no coneix. "A Pals no n'hi ha. Hi ha basses". Ho repeteix fins al límit de l'absurd l'alcalde de Pals, Pere Servià Costa, militant de CiU i titular de l'empresa d'obres públiques Servià Cantó, S. A., que ha contractat 27 obres amb el govern català en tres anys, per un valor de 1700 milions de pessetes dels quals encara li'n deuen 270, segons les memòries del departament de Política Territorial. També el lliga al govern de CiU un aval de 100 milions de pessetes que li concediren a finals de l'any passat.

El pegat de la comissió

Al voltant de les suposades basses ben aviat s'hi queden sols l'alcalde, els seus regidors i CDC que li dona total suport segons expressa públicament el President de l'Intercomarcal, Josep López de Lerma. Per la protecció dels aiguamolls, sobre l'existència dels quals no tenen cap dubte, es pronuncien els professors del Departament de Biologia del Col·legi Universitari de Girona, la Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans i el Departament de Botànica de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona. Però la Comissió d'Urbanisme que ha de sancionar el Pla adopta, el 12 de març de 1986, una solució salomònica. Ni aiguamolls, ni basses. La comissió d'urbanisme adopta la solució que anteriorment s'havia acordat en una reunió a la Conselleria en la qual participaren Joan Antoni Solans, director general; Pere Servià, alcalde de Pals; Josep López de Lerma, president de l'intercomarcal convergent i Xavier Bigatà, conseller de Política Territorial i Obres Públiques. L'acord, que es pren pel marge d'un vot, parla de "mantenir el sistema hídric" i permet la urbanització del 30% de l'espai. Encara que s'hi omet qualsevol referència a la construcció d'un port i una marina, no es garanteix la protecció del 70% restant. Se'l qualifica com a terreny urbanitzable no programat que haurà d'ésser cedit a l'Ajuntament com a espai lliure. El Consistori ja ha manifestat que no pensa elaborar cap pla especial de protecció dels terrenys cedits que restaran, doncs, com a equipament de la urbanització que els ofegarà.